

**Komunikat z 307. posiedzenia Komisji
Nadzoru Finansowego w dniu 17 maja 2016 r.**

1. W trzysta siódmym posiedzeniu Komisji Nadzoru Finansowego (KNF) wzięli udział:

- Pan Andrzej Jakubiak – Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego,
- Pan Wojciech Kwaśniak – Zastępca Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego,
- Pan Lesław Gajek – Zastępca Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego,
- Pan Jacek Bartkiewicz – Członek Zarządu Narodowego Banku Polskiego,
- Pan Piotr Nowak – Przedstawiciel Ministra Finansów,
- Pan Zdzisław Sokal – Przedstawiciel Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

2. KNF jednogłośnie nałożyła na spółkę **Investment Friends Capital SA** (dawniej Zakłady Mięsne Herman SA) karę pieniężną w wysokości **250 tysięcy złotych**, wobec stwierdzenia, że spółka ta nienależycie wykonała obowiązek informacyjny określony w art. 56 ust. 1 pkt 1 ustawy o ofercie, nie przekazując spółce prowadzącej rynek regulowany oraz do publicznej wiadomości, w terminie określonym w art. 56 ust. 2 pkt 1 ustawy o ofercie, informacji poufnej o zawarciu w dniu 29 grudnia 2011 r. umowy inwestycyjnej pomiędzy spółką, Fon Ecology SA z siedzibą w Płocku oraz TransRMF sp. z o.o. z siedzibą w Siedliskach.

KNF podkreśla, że terminowe przekazywanie KNF, spółce prowadzącej rynek regulowany i do publicznej wiadomości informacji poufnych należy do podstawowych, a zarazem kluczowych obowiązków emitentów.

W dniu 29 grudnia 2011 r. spółka zawarła ze spółkami: TransRMF sp. z o.o. i Fon Ecology SA umowę inwestycyjną, będącą częścią szerokiego porozumienia inwestorskiego, na mocy którego kontrolny pakiet w spółce zmienił właściciela oraz podjęta została głęboka restrukturyzacja spółki (obejmująca zbycie zorganizowanej części jej przedsiębiorstwa).

Spółka opóźniła przekazanie informacji o zawarciu ww. umowy inwestycyjnej, przekazując KNF raport w trybie art. 57 ustawy o ofercie w dniu 30 grudnia 2011 r. i zobowiązując się do przekazania informacji do publicznej wiadomości do dnia 15 stycznia 2012 r. Spółka uznała, że wcześniejsze ujawnienie informacji może znacząco negatywnie wpłynąć na realizację przyjętej strategii restrukturyzacyjnej.

W dniu 12 stycznia 2012 r. spółka przekazała do publicznej wiadomości pięć raportów bieżących dotyczących pośredniego nabycia znacznego pakietu jego akcji (96,04 % udziału w ogólnej liczbie głosów) ze skutkiem na dzień 1 stycznia 2012 r. Pośrednie nabycie akcji spółki nastąpiło na skutek zawarcia przez spółkę Fon Ecology SA umowy nabycia 100% udziałów w spółce TransRMF-Plus sp. z o.o. w Siedliskach, która to spółka była bezpośrednim akcjonariuszem spółki. Z kolei podmiotami dominującymi wobec Fon Ecology SA były następujące podmioty: Fon SA, Damf Invest SA oraz dwie osoby fizyczne.

Następnie w dniu 13 stycznia 2012 r. o godz. 17.35 spółka przekazała do publicznej wiadomości raport bieżący nr 10/2012, w którym ujawniła opóźnioną informację poufną o zawartej umowie inwestycyjnej.

Rozpatrując niniejszą sprawę, KNF stwierdziła w pierwszej kolejności, że informacja o zawarciu w dniu 29 grudnia 2011 r. umowy inwestycyjnej pomiędzy spółką, Fon Ecology SA z siedzibą w Płocku oraz TransRMF sp. z o.o. z siedzibą w Siedliskach była informacją poufną. Informacja ta dotyczyła bezpośrednio spółki, a przy tym była precyzyjna (wskazywała na zdarzenia, które wystąpiły, zaś jej charakter umożliwiał ocenę jej wpływu na cenę akcji spółki) i cenotwórcza (mogłaby po przekazaniu do publicznej wiadomości w istotny sposób wpłynąć na cenę lub wartość instrumentów finansowych lub na cenę powiązanych z nimi pochodnych instrumentów finansowych, a zatem mogłaby zostać wykorzystana przy podejmowaniu decyzji inwestycyjnych przez racjonalnie działającego inwestora). Istotność informacji poufnej o zawarciu przez spółkę umowy inwestycyjnej wynikała z tego, że na skutek realizacji tej umowy miał się całkowicie zmienić profil działalności spółki, w związku ze sprzedażą poza grupę kapitałową zorganizowanego przedsiębiorstwa spółki, służącego do prowadzenia działalności operacyjnej w postaci przetwórstwa mięsa. Ponadto, jak ostatecznie wskazała spółka w raporcie bieżącym nr 10/2012 z dnia 13 stycznia 2012 r., umowa inwestycyjna była częścią szerokiego porozumienia inwestorskiego, w skład którego wchodziła również umowa sprzedaży, na podstawie której pakiet kontrolny akcji spółki zmienił właściciela. Gdyby spółka przekazała w terminie informacje, o których mowa w raporcie nr 10/2012, uczestnicy rynku otrzymaliby pełny obraz zmian dotyczących podstawowej działalności podmiotu, w który zainwestowali swoje środki.

Poufny charakter informacji dostrzegła sama spółka, dokonując prawidłowej kwalifikacji tej informacji. Świadczy o tym sporządzenie przez spółkę listy osób mających dostęp do tej informacji poufnej oraz zastosowanie przez spółkę trybu opóźnienia przekazania informacji, który przewidziany został przez ustawodawcę w art. 57 ustawy o ofercie tylko dla informacji poufnych. Nie oznacza to jednak, że spółka zastosowała ten tryb w sposób dozwolony, tj. że spółka była uprawniona do opóźnienia informacji poufnej o zawartej umowie inwestycyjnej.

Po przeanalizowaniu wszelkich okoliczności niniejszej sprawy KNF stanęła na stanowisku, że spółka powinna była przekazać informację poufną w sposób i w terminie przewidzianym w art. 56 ustawy o ofercie. Ponieważ spółka tego nie uczyniła, należy stwierdzić, że nie wykonała ona obowiązku, o którym mowa w art. 56 ust. 1 pkt 1 ustawy o ofercie, a zatem dokonała naruszenia tego przepisu.

KNF wskazuje, że każdy emitent, który zamierza opóźnić przekazanie informacji poufnej, powinien wnikliwie rozważyć i ocenić dopuszczalność tego opóźnienia, nie ograniczając się do kwestii formalnych, lecz winien również dokonać merytorycznej weryfikacji istnienia przesłanek opóźnienia. W analizowanej sprawie KNF przeanalizowała szczegółowo te przesłanki i stwierdziła, że w ustalonych okolicznościach podanie do publicznej wiadomości informacji poufnej nie mogłoby naruszyć słusznego interesu spółki. Zdaniem KNF, pojęcie „słusznego interesu emitenta” nie można rozumieć w sposób ogólny, abstrakcyjny, lecz musi on powstać w konkretnych okolicznościach i być uzasadniony określonymi przesłankami i pozostawać w odniesieniu do słusznego interesu akcjonariuszy tego podmiotu, którzy co do zasady powinni być zainteresowani jego dalszym istnieniem i rozwojem. Ewentualne korzyści z opóźnienia informacji poufnej mógł odnieść podmiot trzeci, nie zaś sama spółka. Ponadto, w okolicznościach tej sprawy nie mogło być mowy o „słusznym” interesie. Pojęcie „słusznego interesu emitenta” pochodzi z art. 6 ust. 2 dyrektywy

2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) (Dz.U.UE.L.2003.96.16 z późn. zm., dalej „dyrektywa o nadużyciach”), którego różne wersje językowe używają wyrażen: *legitimate interest*, *berechtigten Interessen*. Pojęcie słusznego interesu należy interpretować w świetle art. 6 ust. 2 dyrektywy o nadużyciach. Przepis dyrektywy wskazuje przede wszystkim, że chodzi tu o taki interes, który jest uprawniony, godny ochrony w świetle prawa. Innymi słowy, poza zakresem tego pojęcia pozostają interesy emitenta związane z jego działaniami stanowiącymi naruszenie prawa lub zasad współżycia społecznego.

KNF stoi na stanowisku, że ustawodawca polski kierując się przepisami dyrektywy wykonawczej, wprowadził katalog zamknięty informacji mogących stanowić podstawę opóźnienia, gdyż wyłącznie w taki sposób można skutecznie przeciwdziałać wykorzystywaniu informacji poufnych na rynku kapitałowym. Katalog zamknięty stwarza bowiem warunki, w których sprzeczne niekiedy interesy inwestorów i emitentów zostają w racjonalny sposób wyważone i zabezpieczone. Informacje zawarte w rozporządzeniu zostały rozszerzone o sytuacje analogiczne do tych, które wskazuje art. 3 dyrektywy o nadużyciach. Rozporządzenie należy zatem postrzegać jako szczególną formę zabezpieczenia rynku przed jego niedoinformowaniem. Nie ma przy tym wątpliwości, że informacja poufna stanowi bardzo szczególny rodzaj informacji, której pełne wyodrębnienie treściowe, jak w przypadku informacji bieżących i okresowych, nie jest możliwe. Z tych powodów ustawodawca określił w art. 154 ustawy o obrocie jedynie kryteria, według których emitenci powinni kwalifikować informacje jako poufne. Nie można jednak uznać za pożądane i – co najważniejsze – za zgodne z dyrektywą o nadużyciach, aby prawem opóźnienia objęty był nieograniczony rodzaj informacji, mogący doprowadzić do dezinformacji rynku. Z tych powodów, zgodnie z wolą prawodawcy unijnego zawartą w pkt 5 i art. 3 dyrektywy o nadużyciach określone zostały wyczerpująco w rozporządzeniu rodzaje informacji, które mogą być przez emitenta opóźnione.

Jak wskazano wyżej, do informacji, które mogą być opóźnione zgodnie z Rozporządzeniem w warunkach określonych w Rozporządzeniu, należą informacje dotyczące prowadzonych przez emitenta negocjacji; dokonanych czynności prawnych lub decyzji, które wymagają zatwierdzenia przez uprawniony organ emitenta; umów zawartych pod warunkiem zawieszającym; podmiotu, który nabył od emitenta lub jednostki od niego zależnej aktywa znacznej wartości lub zbył emitentowi lub jednostce od niego zależnej takie aktywa, a także drugiej strony, przedmiotu oraz szczegółowych warunków finansowych umowy - w przypadku zawarcia przez emitenta lub jednostkę od niego zależną znaczącej umowy. Powyższy katalog – jak wykazano wyżej – o charakterze zamkniętym, nie przewiduje możliwości opóźnienia przekazania informacji o fakcie zawarcia znaczącej umowy, którą niewątpliwie była umowa inwestycyjna z dnia 29 grudnia 2011 r.

Zdaniem KNF, spółka nie miała wystarczających podstaw, aby opóźnić przekazanie informacji poufnej o zawarciu w dniu 29 grudnia 2011 r. umowy inwestycyjnej, a zatem powinna była przekazać tę informację niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 24 godzin. Tymczasem spółka zwlekała z wykonaniem obowiązku informacyjnego aż do dnia 13 stycznia 2012 r. KNF zauważa dodatkowo, że przetrzymywanie tej informacji „wewnątrz spółki” mogło stanowić pole do wykorzystania informacji poufnej i manipulacji instrumentem finansowym. Podanie do wiadomości publicznej informacji poufnych przez emitenta jest konieczne do zapobiegania wykorzystywaniu informacji poufnych oraz do zapewnienia niewprowadzania inwestorów w

3. Komisja jednogłośnie utrzymała w mocy decyzję KNF z dnia 17 grudnia 2015 r. nakładającą na spółkę **Polymetal SA** karę bezterminowego wykluczenia akcji spółki Polymetal SA z obrotu na rynku regulowanym prowadzonym przez Giełdę Papierów Wartościowych w Warszawie oraz karę pieniężną w wysokości 250 tysięcy złotych wobec stwierdzenia, iż spółka ta:

- nie wykonała obowiązku informacyjnego określonego w art. 56 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy o ofercie w zw. z § 82 ust. 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 19 lutego 2009 r. w sprawie informacji bieżących i okresowych przekazywanych przez emitentów papierów wartościowych oraz warunków uznawania za równoważne informacji wymaganych przepisami prawa państwa niebędącego państwem członkowskim (Dz. U. z 2014 r., poz. 133, dalej Rozporządzenie), w związku z nieprzekazaniem Komisji Nadzoru Finansowego, spółce prowadzącej rynek regulowany oraz do publicznej wiadomości skonsolidowanego raportu rocznego za rok 2014;
- nie wykonała obowiązku informacyjnego określonego w art. 56 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy o ofercie w zw. z § 82 ust. 1 pkt 3 Rozporządzenia, w związku z nieprzekazaniem Komisji Nadzoru Finansowego, spółce prowadzącej rynek regulowany oraz do publicznej wiadomości raportu rocznego za rok 2014;
- nie wykonała obowiązku informacyjnego określonego w art. 56 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy o ofercie w zw. z § 82 ust. 2 Rozporządzenia, w związku z nieprzekazaniem Komisji Nadzoru Finansowego, spółce prowadzącej rynek regulowany oraz do publicznej wiadomości skonsolidowanego raportu kwartalnego za I kwartał roku 2015;
- nie wykonała obowiązku informacyjnego określonego w art. 56 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy o ofercie w zw. z § 82 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia, w związku z nieprzekazaniem Komisji Nadzoru Finansowego, spółce prowadzącej rynek regulowany oraz do publicznej wiadomości raportu kwartalnego za I kwartał roku 2015;
- nie wykonała obowiązku informacyjnego określonego w art. 56 ust. 1 pkt 2 lit. a w zw. z § 82 ust. 2 Rozporządzenia ustawy o ofercie, w związku z nieprzekazaniem Komisji Nadzoru Finansowego, spółce prowadzącej rynek regulowany oraz do publicznej wiadomości skonsolidowanego raportu półrocznego za I półrocze roku 2015;
- nie wykonała obowiązku informacyjnego określonego w art. 56 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy o ofercie w zw. z § 82 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia, w związku z nieprzekazaniem Komisji Nadzoru Finansowego, spółce prowadzącej rynek regulowany oraz do publicznej wiadomości raportu półrocznego za I półrocze roku 2015.

Bezterminowe wykluczenie akcji spółki Polymetal SA z obrotu na rynku regulowanym prowadzonym przez Giełdę Papierów Wartościowych w Warszawie nastąpi po upływie 30 dni od dnia doręczenia decyzji z dnia 17 maja 2016 r.

Podanie do publicznej wiadomości informacji o naruszeniu przez spółkę ustawy o ofercie ma na celu uświadomienie innym podmiotom nieuchronności sankcji administracyjnej, a tym samym nieopłacalności dopuszczania się naruszeń prawa. Ma stanowić bodziec dla pozostałych uczestników rynku kapitałowego do dołożenia należytej staranności przy wykonywaniu ustawowych obowiązków, ugruntowując jednocześnie poczucie obowiązywania prawa oraz zaufania do instytucji Państwa.

Bezterminowe wykluczenie akcji spółki z obrotu na rynku regulowanym prowadzonym przez GPW nastąpi po upływie 30 dni od dnia doręczenia spółce decyzji z 17 maja 2016 r., a więc w terminie 30 dni

od dnia kiedy decyzja z dnia 17 grudnia 2015 r. stanie się ostateczna. Informacja o doręczeniu decyzji zostanie podana w odrębnym komunikacie.

Po ponownym rozpatrzeniu sprawy KNF stwierdziła, że decyzja z dnia 17 grudnia 2015 r. jest zgodna z prawem, a ustalony ponownie stan faktyczny i prawny nie daje podstaw do uchylenia i zmiany ww. decyzji. Motywy podjęcia decyzji z dnia 17 grudnia 2015 r. zostały opisane w komunikacie z 287. posiedzenia Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 17 grudnia 2015 r.

4. KNF jednogłośnie nałożyła na **17 biur usług płatniczych** kary pieniężne w wysokości po 900 złotych na 12 biur, 500 złotych na 2 biura, 400 złotych na 1 biuro i 200 złotych na 2 biura (wysokość kar uwzględnia indywidualne okoliczności spraw) za naruszenie obowiązków określonych w *ustawie o usługach płatniczych*, polegające na:

- nieprzekazaniu KNF w ustawowym terminie informacji o łącznej wartości i liczbie transakcji płatniczych wykonanych w IV kwartale 2014 r., w 2014 r., w I kwartale 2015 r. lub w III kwartale 2015 r. albo
- niezłożeniu KNF w ustawowym terminie dokumentu potwierdzającego zawarcie kolejnej umowy gwarancji bankowej albo ubezpieczeniowej albo umowy ubezpieczenia zawartej przed upływem terminu obowiązywania umowy poprzedniej.

Ukarane biura usług płatniczych to 17 osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą, dla których świadczenie usług płatniczych to działalność dodatkowa. W przypadku ponownych naruszeń obowiązków przez te biura usług płatniczych, KNF rozważy nałożenie wyższych kar.

KNF przypomina biurom usług płatniczych o ich obowiązkach prawnych wynikających z *ustawy o usługach płatniczych*. Więcej informacji na temat tych obowiązków można znaleźć w [broszurze wydanej przez KNF](#).

[Jaka jest różnica między biurem usług płatniczych a krajową instytucją płatniczą?](#)

5. Analizując wnioski o ponowne rozpatrzenie spraw zakończonych nałożeniem przez KNF kar na **9 biur usług płatniczych** w wysokości po 900 złotych na 7 biur i po 500 złotych na 2 biura, Komisja jednogłośnie utrzymała decyzje pierwszoinstancyjne w przypadku kar na 7 biur, w przypadku 1 biura obniżyła wysokość kary z 900 złotych do 500 złotych, a w przypadku 1 biura uchyliła decyzję pierwszoinstancyjną i umorzyła postępowanie.

6. KNF zapoznała się z informacjami na temat:

- ewolucji, kształtu i perspektyw sektora **funduszy emerytalnych** w Polsce,
- stanu sektora **ubezpieczeń** po IV kwartale 2015 r.,
- **planów** finansowych zakładów **ubezpieczeń** i reasekuracji na 2016 r.,
- **indywidualnych kont emerytalnych** i indywidualnych kont zabezpieczenia emerytalnego w 2015 r.,
- sytuacji finansowej **powszechnych towarzystw emerytalnych** w 2015 r.,
- **czynności inspekcyjnych** i walidacyjnych w sektorze bankowym, spółdzielczych kas oszczędnościowo – kredytowych i krajowych instytucji płatniczych za 2015 r.,
- znaczących zaangażowań banków w II połowie 2015 r.,
- wyników **BION** dla sektora **banków komercyjnych** za 2015 r.

7. Kolejne posiedzenia KNF są zaplanowane na:

- 24 maja 2016 r.
- 31 maja 2016 r.
- 7 czerwca 2016 r.
- 21 czerwca 2016 r.
- 5 lipca 2016 r.